

[Den fungerende statsminister.]

tages hensyn til tekstilskattens bortfald til den tid.

Det er klart, at en nedsættelse af de direkte skatter med de beløb, der her er tale om, forudsætter, at den økonomiske situation gør en sådan politik tilladelig. Derfor indgår der i forliget som et meget vigtigt punkt, at de 4 partier inden den endelige udarbejdelse af udskrivningsloven for 1963-64 optager en forhandling om bedømmelsen af den økonomiske situation herunder udsigterne for valutastillingen, for beskæftigelsen, samt for indkomstudviklingen og for prisudviklingen. Ifølge forliget vil bestemmelserne om skattnedsættelser helt eller delvis kunne fraviges, hvis der ud fra en almindelig samfundsøkonomisk vurdering er enighed herom.

Jeg tror, at det forlig, der her er indgået, vil virke på dansk økonomi i den rigtige retning. Hvor stærkt det vil virke i den rigtige retning kan vel ingen forudsige i dag, men at det vil virke i den rigtige retning tror jeg ingen, heller ikke af forligets kritikere, vil være i stand til at betvivle.

Men der er samtidig anledning til at understrege, at de foranstaltninger, som gennemføres i kraft af forliget ikke er ene afgørende for den økonomiske udvikling. Også de forskellige samfundsgruppers og deres organisationers holdning spiller en afgørende rolle. Det er afgørende, at vi alle erkender, at en situation med fuld beskæftigelse og en kraftig økonomisk vækst stiller andre krav til os end den situation, vi gennem mange år har været vant til, hvor der har foreligget arbejdsløshed og økonomisk stagnation eller i hvert fald ringe økonomisk vækst. Det, der kræves, er, at vi alle udviser mådehold og ikke forlanger frugterne af det forventede fremskridt udleveret på forskud, for gør vi det, forringer vi betingelserne for at fastholde fremskridtet. Ikke mindst med henblik på Danmarks placering i det europæiske-økonomiske samarbejde er det af største vigtighed, at fremgangen i beskæftigelse og produktion ikke afbrydes.

Jeg skal gøre et par bemærkninger om markedsplanerne og forhandlingerne herom. Jeg tror, man har lov at sige, at de danske forhandlinger med de seks i Bruxelles har udviklet sig i en tilfredsstillende atmosfære. Det er endnu for tidligt at udtale sig om, hvilke konkrete resultater vi vil kunne opnå. Dertil er sammenhængen mellem vore og Storbritanniens forhandlinger for snævre, og Storbritanniens forhandlinger udviklede sig i begyndelsen langsommere, end vi havde håbet. I den senere tid synes der imidlertid at være sket en ændring på dette punkt. På det ministermøde, der afholdtes den 11.-12. maj mellem de seks og englænderne, enedes man om et arbejdsprogram, der skulle gøre det muligt inden udgangen af juli måned at få et samlet overblik over situationen. Det lægger man meget stærk vægt på fra britisk side, idet man i begyndelsen af september har Commonwealthlandenes premierministre samlet og dér skulle kunne forelægge fællesmarkedsforhandlingernes afgørende problemer. Foreløbig er det lykkedes briterne og de seks at følge det aktiverede arbejdsprogram, og på møder, der blev holdt i slutningen af maj måned, nåede man frem til de første konkrete resultater, hele denne serie af forhandlinger har fremvist, idet man fandt ud af en løsning på problemet om den gradvise afvikling af de præferenceordninger, som består for Commonwealthlandenes eksport af industrielle færdigvarer til Storbritannien.

Jeg synes også, man her bør nævne mødet mellem den franske præsident, de Gaulle, og premierminister Macmillan i weekenden. Efter de, jeg erkender relativt korte beretninger, vi har om dette møde, synes det at have haft et vellykket forløb, og det giver vel også håb om en vis afklaring i sommerens løb. Men jeg vil dog tilføje, at når man tager hele det kæmpemæssige kompleks af problemer, der foreligger, i betragtning, så tror jeg, den opstillede tidstabel er meget knap, og det vil i hvert fald ikke vække undren hos mig, hvis man ikke når igennem